සිංහල පරිමිත වාවහාරවල ස්වාධීනතා පිළිබඳ අධායයනයක්

ඒ. එස්. ෂෙහාන් ඩිල්ශංක පශ්චාත් උපාධි අධායන පීඨය, කැලණිය විශ්වවිදාහලය shehandilshanka123@gmail.com

සාරසංක්ෂේපය

සමාජයේ පවතින අතිශයින් විශේෂ වූ කාර්යය සඳහා පමණක් යොදා ගන්නා භාෂාත්මක වාවහාර 'පරිමිත ස්වරූප' යනුවෙන් හැඳින්විය හැකි ය. ජේ. ආර් ෆර්ත් (J.R. Firth) මෙකී ස්වභාවය හඳුන්වා දී ඇත්තේ 'Restricted Language' යනුවෙනි. එය 'පරිමිත භාෂා' යනුවෙන් සිංහල භාෂාවට හඳුන්වා දෙන ලද්දේ මහාචාර්ය සුගතපාල ද සිල්වා විසිනි. ඇතැමුන් පරිමිත ස්වරූප ලෙස දක්වා ඇත්තේ 'පුාස්තාවික ස්වරූප' ය. එහෙත් පරිමිත ස්වරූපයේ ඊට ම ආවේණික ස්වාධීනතා කිහිපයක් හඳුනාගත හැකි ය. මෙම භාෂා ස්වරුපයේ ඇතුළත් සුවිශේෂ ලක්ෂණයක් වන්නේ එම වාාවහාර වෙනස් නොවී පැවතීම යි. එනම් භාෂා විකාසනයේ දී පැනනගින විවිධ බලපෑම් හේතුවෙන් එකී භාෂාවේ ස්වභාවය වෙනස් නොවන ස්වභාවය යි. අභිචාරාත්මක ලක්ෂණවලින් යුක්ත වීම ද මෙහි ඇතුළත් අනනානාවකි. නිදසුනක් ලෙස මහකැලේ යෑමේ දී භාවිත බස්වහර, ශී පාද වන්දනයේ දී භාවිත බස්වහර සහ කමතේ දී භාවිත බස්වහර ආදිය පෙන්වා දිය හැකි ය. මෙම අධාායනයේ පර්යේෂණ ගැටලුව ලෙස සැලකෙන්නේ සිංහල භාෂා පරිමිත ස්වරූපයෙහි ස්වභාවය හා ස්වාධීන ලක්ෂණ කෙබඳු ද? යන්න විමසා බැලීමයි. ඒ අනුව පරිමිත ස්වරූප පිළිබඳ පවතින මිථාන මත බැහැර කිරීම ද නිරවදා පරිමිත ස්වරූප හඳුනා ගැනීම ද කෙරෙහි අවධානය යොමු කෙරුණි. මෙම අධායනයේ දී භාෂාව හා සම්බන්ධ ගුන්ථ සහ පර්යේෂණාත්මක කෘති පුාථමික සහ ද්විතීය මූලාශුය ලෙස ද සඟරා, වෙබ් අඩවි තෘතීය මූලාශුය ලෙස ද යොදාගෙන ඇත. පර්යේෂණයට අදාළ අධායන පුතිඵල වන්නේ සිංහල භාෂා වාවහාරයෙහි ඇතුළත් විවිධ භාෂා පුභේද අතරින් මෙතෙක් 'පරිමිත වාවහාර' යන්න හඳුනා ගැනීමේ දී උද්ගතව පැවති අර්බුදකාරී අවස්ථා හඳුනා ගනිමින් සිංහල පරිමිත ස්වරූපයන්හි අනනා ලක්ෂණ වටහා ගැනීමට ඉඩ පුස්ථා විවර කිරීම යි. එමගින් සිංහල භාෂාව අධායනය කරන්නෙකුට මුහුණ දීමට සිදුවන දුෂ්කරතා ද අවම වීම සිදු වේ. මෙම පර්යේෂණයෙහි නිගමනය වන්නේ, පරිමිත ස්වරූප යනු පමණට බිණීම හෙවත් අවශා පමණට කතා කරන, මිනිසාගේ අභිචාරාත්මක විශ්වාස සමඟ බද්ධ වූ, භාෂාව අලංකාර කරන, ස්වාධීන ලක්ෂණයන්ගෙන් යුත් ඉතා සීමාසහිත භාෂා වාවහාරයක් බව යි.

මුඛා පද : පරිමිත භාෂා, පුාස්තාවික ස්වරූප, සිංහල, භාෂා වාවහාරය, ස්වාධීන ලක්ෂණ

A Study of Unique Characteristics in Restricted Langauge Usage in Sinhala

A.S. Shehan Dilshanka

Faculty of Graduate Studies, University of Kelaniya

shehandilshanka123@gmail.com

Abstracts

Usage in language that serves highly specific functions in society can be termed 'Restricted Forms.' This concept was introduced by J. R. Firth as 'Restricted Language.' It was adapted as 'Parimita Bhāshā' into Sinhala by Professor Sugathapala De Silva. Some have referred to these restricted forms as 'registers'. However, some unique independence of the restricted form can be identified. A remarkable characteristic of this form is that it remains unchanged over time. That is to say, the nature of a language does not change due to various influences during the evolution of language. Furthermore, ethical characteristics are also a significant identity of this. For instance, the language used when travelling in great forests, the language used when worshipping Sri Pada, and the language used when engaging in threshing activities. The research problem is to investigate the nature and independent characteristics of these restricted forms. Accordingly, the attention was also drawn to dispelling existing myths about restricted forms and identifying accurate restricted forms. The study utilises books and research works related to language as primary and secondary sources, while magazines and websites serve as tertiary sources. The results of this research demonstrate that by understanding the crises that have arisen in identifying "restricted usgae" within the various language varieties of Sinhala, it is possible to grasp the unique characteristics of Sinhala restricted forms. Furthermore, this research aims to alleviate the challenges encountered by students learning the Sinhala language. It can be concluded that restricted usage is a very limited language usage with independent characteristics, which is only used when necessary, interwoven with the moral beliefs of man, embellishing the language.

Keywords: Distinctive Features, Registers, Restricted language, Sinhala Language